Ч. 28. Вторск 7 (20) лютого 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Історичний день.

Довго тягнула ся угорска криза, аж остаточно дійшла до тої точки, на котрій мусіла раз переломити ся. Нинішний понеділок, день 19 лютого призначений статись вельми важним не лиш в історії самої Угорщини, але по всій імовірности і в історії цілої австро-угорскої монархії. Нині має бути розвязаний угорский парлямент без розписаня нових виборів а тим самим заведений і стан, котрий робить конець конституцийному правлїню а дає початок абсолютній власти. Що принесе нинїшний день, се покажуть нам вже найблизші дні а може навіть години, але поки що придивім ся тим подіям, які попереджають сю так важну хвилю.

Передовсім висуває ся наперед особа королївского комісаря, ґенерал-майора Александра Нийрі'го, котрий ще в суботу перед полуднем приїхав із Штульвайсенбурґа до Будапешту. На двірци було уставлених 20 кінних полицияпів і 60 піших, котрі під проводом радника полициї Мальташа ждали на него. Коли Нийрі вийшов з поїзду, зложив єму радник полициї з всіма тими формальностями як підчас приїзду Монарха рапорт, що явив ся на его повитанє. З двірця поїхав Нийрі просто до цісарскої палати, де для него приготовлено помешканє. В полудне помашерувала до палати компания войска з музикою, котра приґравала підчас зміни варти. Се вцало особливо в очи. Така парада відбуває ся лиш тоді, коли в палатї мешкає цісар. В тій самій палатї мешкають також Архікн. Йосиф і Архікн. Августа, котрі тепер виїхали; але хоч давнійше і були дома, то варта нїколи не зміняла ся з такою парадою. З того факту вносять, що ґен. Нийрі має поручену собі задачу не лиш розвязати, але й взагалї заступати Монарха. Яку ще ролю має він відограти в сїй важній події, сего поки що не знати. Для характеристики сего мужа треба тут додати, що ґен. Нийрі єсть одним із наймолодших ґенералів армії, має 52 лїт і був в кабінетї Тіши міністром гонведів, а крім того був ще в 1904 р. вибраний і послом з другого будапештеньского округа виборчого. Він був безусловним приклонником полїтики ґр. Стефана Тіши, котрого навіть назвав був в однїй із своїх бесід своїм ідеалом Можна з того вносити, що він єсть не лиш мужем довіря Корони, але й противником коалициї з переконаня. В тім дусї буде він виконувати й поручену єму задачу.

Якеж становище займе тепер коалиция супротив факту розвязаня парляменту? Що до сего то погляди сут поділені, але вже з гори треба зазначити, що лагодить ся завзята опозиция. На засїданю екзекутивного комітету коалициї в пятницю промавляв насамперед ґр. Апоній, котрий в палкій бесїді завізвав присутних, щоби они по відчитаню королївского письма позістали в парляментї і радили дальше та ставили опір, як би їм загрожено ужитєм сили. — Пос. Польоній доказував, що єсть обовязком парляменту не розходити ся, щоби тим дати примір народови; він навіть предложив в тім дусї й внесенє до ухваленя. — Пос. Барабаш був знову за тим, щоби лиш запротестувати а на королївске письмо відповісти адресою. — Ґр. Алядар Зічі годив ся іменем народної партиї на погляди ґр. Апонія і доказував, що парлямент повинен позістати і радити дальше. — Противтих бесїдників промавляв насамперед ґр. Юл. Андраші, котрий сказав, що розвязанє парляменту єсть зовсїм законнє, хоч противить ся конституциї і длятого треба его лиш приняти до відомости. Бар. Банффі заявив, що розвязанє єсть безусловно законне і его треба услухати. Аж 1. цьвітня, коли мине той час, в котрім мусять бути розписані нові вибори, настане реченець, котрий покаже, чи розвязанє було законне або чи то було абсолютистичне розпорядженє. Аж до того часу не можна нїчого робити. Королївске письмо

---

11)

З американьского житя.

(З нїмецкого — Генр. Урбана).

(Дальше).

V.

Рудий Кеннеді.

Якось так склало ся, що несподівано прийшов менї на гадку рудий Кеннеді. І я прийшов до пересьвідченя, що властиво був він дуже сьмішною появою аж до самої своєї смерти і що варта о нїм оповісти. Том Кеннеді міг мати близько шістьдесять лїт. Він мешкав в західній части міста, недалеко Норт Рівер, де живе найбільше Ірляндців, в убогім брудним домі. На третім поверсї мешкав один Кеннеді, в домі побіч другий Кеннеді, а напротив, по другій сторонї улиці, ще один. Треба їх було розріжнювати. Тому кождий мав своє прозвище. Том Кеннеді називав ся „рудий Кеннеді“, бо дрібка того волося, яке мав він ще на голові, була руда, так само борода, що рідким заростом окружала поморщене лице і підбородок. Кеннеді мешкав у своєї сестри, вдови Голїґан, на першім поверсї від подвіря. На долинї в домі містила ся робітня теслї. Вдова Голїґан заробляла на своє удержанє тяжкою працею при праню. Она мала дивно делїкатні і рожеві руки всіх прачок. Брат Том працював яко двиґар в бровари братів Леманів, зараз над самою рікою. В своїх вільних хвилях волочив ся по шинках. Коли вже сильно закропив ся, доказував, що може котрого небудь з гостий побити і зачинав суперечку. Конець того був такий, що він все вилетів з шинку. На дворі, позбиравши свої кости, вбігав з більшою ще охотою як перед тим до шинку і серед голосного реготу гостий вилїтав другий раз за двері. Коли его так третий або четвертий раз викинули, він трохи протверезював ся і ішов до дому, аби виспати ся з похміля. При тім всім був він найдобродушнїйшим і найвдоволенїйшим чоловіком, якого можна собі уявити. Задля его вічного викидуваня з шинків придбав він собі свого рода місцеву славу. Для сусідів стало то згодом розривкою. Коли рудий Кеннеді появив ся в якім шинку з сияючим від вдоволеня лицем, тїшили ся всї гості і попльовували в руки. Они знали дуже добре, що Кеннеді остаточно вилетить. То була не аби яка забава. Кождий притім помагав. Ба, коли в якім шинку не знали, що робити з нудьги, то посилали одного з поміж себе по Кеннеді'ого, аби его запросив на чарку горівки, або на склянку пива. Проче приходило відтак вже само з себе.

Кароль Мерц, нїмецкий шинкар, дуже жартобливий чоловік, він навіть в книзї спис, кілько разів викинено Кеннеді'ого з его шинку. Кожде двайцяте викиненє обходив торжественно, запрошуючи Кеннеді'ого до себе і гостячи его. Вже ладив ся Мерц до того, аби обходити ювілей сотого викиненя Кеннеді'ого, вже купив для него дешевий срібний годинник і відставив фляшку доброї горівки, вже цїле сусідство тїшило ся на те, що устроїть ся свого рода людова забава при тій нагоді, коли Кеннеді всї ті надії знищив. Одного рана, коли він ішов через подвірє бровару, урвала ся липва, котрою витягано до гори повну бочку пива. Заки Кеннеді вспів відскочити на бік, поцїлила его бочка і повалила на землю. Він жив ще пів години і умер, не прийшовши вже до сьвідомости.

Его принесено до мешканя, де все заносило теплим сопухом мила і біля. Его сестра, вдова Голїґан, випустила на землю зі страху повну філїжанку кави, яку саме держала в своїх рожевих руках. Була непотїшена. Тепер остала сама одна на сьвітї і вже нїкого більше не мала.

— Що я буду тепер діяти? — плакала заєдно. — Що я буду діяти? Ах, бідний Том!

Було справдї страшно, як та женщина побивала ся. Нї один з мужчин з бровару не знав, що говорити. Вкінци відозвав ся один зітхаючи:

— Коби то хоч була порожна бочка, але так — —

Другі притакнули головами. Але позаяк і то не потїшило вдовицї, то всї замовкли. Сей і той обтирали ніс. Коли вдова трохи успокоїла ся, попросила, аби котрий з них пійшов до Данила Герліґі'ого, приятеля Тома, і завідомив его о смерти брата. Всї обіцяли і скористали з тої просьби, аби вийти з хати.

До смутку сусідів і приятелів прилучило ся щось немов обуренє. Так їм попсувати забаву з ювилеєм сотого викиненя! Всьо було хорошо приготовлене. І що він мусів переходити саме попід ту бочку! Імовірно — гово-

мусить бути спокійно вислухане і треба в мирі розійти ся.

Можна однак сумнівати ся, чи розвязане так мирно закінчить ся, як то радив Банфі. Того не сподівають ся ані правительство, ані круги парляментарні, ані публичне мнінє. З факту, що як палата панів так і палата послів скликані на нинї 10 год. перед полуднем, вносять, що обі палати разом мають десь зійти ся, мабуть в цісарскій палаті, щоби там вислухати письма монаршого розвязуючого парлямент. Припускають отже, що обі палати одержать завізване, щоби явили ся в цісарскій палаті і що члени лїберальної партиї під проводом ґр. Тіши, а так само більшість палати панів являть ся.

О 12 год. в полудне відчитає королївский комісар в цісарскій палаті без взгляду на то, кілько послів і кілько членів палати панів явить ся, королївский рескрипт розвязуючий парлямент. Коли же би тоті посли, що не явили би ся, хотіли би позістати в парляментї і там радили ще по відчитаню королївского рескрипту, то королївский комісар уважав би се за відповідну хвилю виступити против упорних і ужити против них навіть войскової сили.

В середу по розвязаню парляменту має бар. Феєрварі приїхати до Відня і зложити там Монарсї звіт о розвязаню та предложити свої проєкти, що треба дальше робити. Віденьскі ґазети доказують, що тоті проєкти мимо всего переченя будуть мати на цїли застановлене конституциї, хоч о тім нїчого явно не говорить ся.

Вісти полїтичні.

Справа реформи виборчої. — З Угорщини. — Митова війна з Сербією. — Збровне Чорногори. — Події в Росиї. — Марокканьска справа.

Президент мінїстрів бар. Ґавч предложить завтра, вї второк, а найдальше в середу проєкт реформи виборчої палаті послів і виголосить при тім відповідну бесїду. Відтак буде мінїстер справ внутрішних пояснити в довшій бесїдї поділ на округи виборчі і всілякі технїчні подробиці, які відносять ся до виборів і містять ся в проєктї виборчім. Перше читанє предлоги відбуде ся аж по мясничних фериях. Відтак передадуть предлогу або таки тій комісиї конституцийній, яка єсть, або новій, зложеній з 48 членів. Позаяк перше читанє потягне ся що найменше тиждень, то рада в комісиї не розпічне ся скорше як аж по 10 марта.

На вчерашнім засїданю партиї не зависимости завізвав Кошут присутних, щоби всї явили ся нинї на вчасно в парляментї. Дальше подав Кошут до відомости, що президент палати Юст одержав три письма: 1) від бар. Феєрварі'го з цісарским письмом, скликуючим парлямент; 2) від ґен.-майора Нпірі'го з повідомленем о єго іменованю королївским комісарем; 3) від Нпірі'го з цісарским письмом о розвязаню парляменту і з заявою комісаря, що коли би роблено трудности в переведеню того, що єму поручено, то зробить повний ужиток зі своєї власти і права. Кошут просив відтак, щоби посли старали ся о як найбільший спокій і уникали бійки та всего того, що нарушило би поважність протесту. Що настане, годї знати, але то певне, що коли вернуть конституцийні відносини, то вже не на вузких основах з 1867 р. Кошут завізвав послів, щоби они, коли роз'їдуть ся по краю, ширили засади з 1848 р.

Нинї наспілй з Будапешту слїдуючі вісти: Від 7 год. рано сильні відділи полїциї стояли коло будинку парляменту; єсть там звиш 800 піших і 200 кінних полїциянів. На площи перед парляментом уставлено 4 баталїони 38-го полку піхоти, 3 шкадрони гузарів, 1 шкадрону гузарів гонведів і 2 баталїони піхоти гонведів. Войско то стоїть під командою Суранїя. Цїлий ґарнізон вийшов на площу вправ, де відбуває ся ревія.

В бюрі президента мінїстрів в парляментї мали вчера робітники завести безпосереднє сполученє телеґрафічне з президиєю кабінету і з командою войсковою, але на приказ квестора мусїли робітники перервати роботу. Нинї рано явили ся робітники в асистенциї полїциї і мимо протесту директора канцеляриї інсталювали телеґрафічне сполученє.

Нинї рано явили ся два висші офіцири в парляментї і завізвали директора канцеляриї, щоби казав отворити головну браму. Директор заявив, що то єсть річ квестора Тота. О 9 год. явив ся начальник полїциї Руднай в автомобілю перед парляментом і увійшов зараз до будинку. Віцепрезидент Раковский видав порученє, щоби полїциянів видалено з будинку парляменту. Руднай заявив, що того не зробить.

Митова війна з Сербією мабуть закінчить ся небавком. Австрийске мінїстерство справ заграничних вислало на руки австроугорского посла в Білграді, Чікана, відповідь на предложеня сербского кабінету. У відповіди тій містять ся жаданя австро-угорского правительства, що зміни деяких точок в болгарско-сербскій униї митовій. Від переведеня тих змін будуть зависїти дальші переговори в справі угоди торговельної з Сербією.

N. fr. Presse одержала з Триєсту таку звістку: Ваш дописуватель з Цетиня добре вас поінформував; але того він не знає, що вступні роботи для форту Неґуш (в Чорногорі) вже розпочали ся. Коли я 4 вересня м. р. їхав з Цетиня до Котару, стрітив я італїяньского інжинїра, котрого пізнав в готели, а котрий з 3 робітниками робив поміри. В готели говорено, що то єсть італїяньский офіцир від женї. На всхіднім побережу Адрийского моря аж до Превези в долину можна стрітити сотки „туристів“ з кодаками (приладами до фотоґрафованя) — они роблять очевидно так, як робили Японцї в Манджуриї перед війною. — Бою ся, що нас заскочить колись несподіванка. Наші конзулї може й доносять до Відня, але там маловажать собі небезпечність.

Ґен. Гродеков телєґрафував до царя Льошанґу в Манджуриї, що обняв вже команду над войском над далекім Всходї. Рівночасно телєґрафував і ґен. Лїневич, що відповідно до царского указу з 2 лютого здав верховну команду над войском на далекім Всходї на ґен. Гродекова. Для поясненя сеї зміни треба додати, що части ворохобні войска в Харбінї і Владивостоцї показали, що ґен. Лїневич не був в силї ані удержати дисциплїну у войску анї завести спокій. Цар вислав дялтого свого адютанта Меєндорфа, щоби той розслїдив причини ворохобнї, а в наслїдок звіту Меєндорфа одержав ґен. Гродеков, давний шеф приамурского краю приказ заступити Лїневича на далекім Всходї. Команданти I і III манджурскої армії, ґен. Куропаткін і Барїянов відкликані також.

рили всї — мусїв він знов бути підпитий. Але они потїшали ся бодай тим, що будуть сидїти при мерци. Бо очивидно при Томі будуть они сидїти після ірляндского звичаю, як водить ся у правдивих Ірляндцїв. Приятель Тома, Герлїги займив ся всїм, що треба.

Слїдуючого вечера зійшли ся в мешканю вдови Голїґан всї приятелї і знакомі, аби посидїти при тїлї Тома Кеннеді'ого. При мрачнім сьвітлї двох ґазових полуминий сидїли они на стільцях і крїслах довкола скринї, в котру поклав Кеннеді'ого на леді підприємець похоронів — як звичайно, заки трупа вложить ся до домовини. Кеннеді лежав в компатї побіч кухнї. З тих, котрі так часто помагали викидати єго з шинків, не хибувало нї одного. Були також два шинкарі горївки і два шинкарі пива, між ними грубий Кароль Мерц, Нїмець. Сестра, Марі Анна Голїґан, сидїла між двома засумованими приятельками. Безупинно кружляв з руки до руки збанок з пивом, яке дав Кароль Мерц — як казав — аби почтити дорогу память небіжчика. Коли збанок випорожнив ся, пішов Герлїги до Мерцового шинку і велїв єго на ново наповняти. Як водить ся при таких нагодах, кождий з присутних уважав своїм обовязком сказати щось на похвалу небіжчика. Мерц висказав свій жаль, що весела мала забава, яку они собі уложили, не може відбути ся.

— Може — сказав він грубим, дрожачим від зворушеня голосом — хотїло небо покарати нашу ґордість. Ми з добрим старим Томом поводили ся деколи надто нечемно. Однако, о скілько я єго знав, я пересьвідчений, що він як найменше брав нам за зле наші збитки — так, він як найменше. Бо то всьо були лише жарти, а Том був добрячий, любий чоловік, що розумів ся на жартах; він був невинний як дитина.

— Справдї — був як дитина! — підхопив хор присутних, а вдова при помочи своєї хустини випустила крізь стиснений ніс голосний як труба тон зворушеня.

— Як був би він тїшив ся, — так, як був би він тїшив ся — говорив Мерц дальше, колиб ми при нагодї сотого єго викиненя були єму подарували той хороший срібний годинник, який я — який я — він почав глядати по безлїчи кишень, що були уміщені в найдивнїйших місцях єго одїня з переду, з заду, в горі, в долинї, па верху, під сподом, аж в кінци найшов годинник і підніс єго в гору. — Ось він, мої любі приятелї. Я далекий від того — так, далекий від того, аби той хороший, срібний годинник, за який я заплатив три доляри і сїмдесять пять центів, задержав тепер для себе. Він був призначений для Тома, а коли він вже не може єго одержати, то я передаю єго отсе єго добрій сестрі на памятку.

Він подав єго сусїдови, а той подав єго дальше, аж опинив ся в руках Томової сестри, котра взяла єго в руки з вишептаними словами подяки:

— Дякую вам, пане Мерц!

— А чи не мав Том дістати також фляшку горївки? — відозвав ся якийсь голос.

— Так! — потвердив Мерц. — Она стоїть онтам на столї. Випємо її на здоровлє Тома.

Нїхто не замітив в тім дивнім предложеню нїчого незвичайного. Мерц підняв ся зі звичайним зітханем товстих людий і приступив до стола. Почав знов глядати в ріжних кишенях ножика, найшов єго, отворив коркотяг і відкорковав фляшку дуже торжественно. Відтак вернув з нею на своє місце, сів постогнуючи на скрипляче крісло, понюхав фляшку, надпив і подав її довкола.

— Дуже делїкатний напиток! — замітив хтось з кута і цмокнув устами.

— О, так! — потвердив хор.

— То горївка, що зможе трохи потїшити бідну, опущену сестру! — замітив другий і подав фляшку сестрі.

— Правда! — потвердив знов хор і цїкаво приглядав ся, як Марі Анна знов утерла ніс, а відтак приткнувши шийку фляшки до уст, пила.

(Дальше буде).

В заамурскім краю викрито величезне спроневірене. При ревізиї показало ся, що тамошний командант ґен. Чічаков спроневірив майже 3 міліони рублів. Між иньшим продав він н. пр. 4000 штук кожухів присланих на его руки для войска. З Петербурга доносять тепер, що Чічаков удавши недужого виїхав за границю.

Підчас коли в Альґесірас радить марокканьска конференция, там за морем в Мароккy роблять вже маленьку пробу війни. Француский пароход „Зеніт“ повіз був оружиє і иньші товари до факторні **Маршіка** призначені для претендента. За ним поплив з Мелілї марокканьский пароход „Туркі“ а за тим знов француский пароход „Ляляид“. „Туркі“ почав острілювати факторию із скорострільних пушок а фактория відповідала також пушками. Відтак пустив ся „Туркі“ в погоню за „Зенітом“, але „Ляляид“ заступив ему дорогу а капітан „Ляляида“ загрозив „Туркеви“, що затопить его, скоро він поважить ся ще раз острілювати факторию. Марокканці постановили подати сю справу до відомости конференциї в Альґесірас.

Новинки.

Львів, дня 19-го лютого 1906.

— **Є. Вел. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів громаді Шниклоси, золочівского повіта, на докінчене будови церкви 300 корон запомоги, а громаді Коваліївка, коломийского повіта, на будову церкви 200 корон.

— **Іменованя.** Заступникажи учителів в середних школах іменовані: Павло Німчик в ґімназиї в Стрию, Стеф. Пан в ґімназиї в Ряшеві, Фел. Пшиемский в VII. ґімназиї у Львові, Ізид. Елток в руській ґімназиї в Перемишли, Авр. Сафір в ґімназиї в Тернополи, Володим. Ардан в руській ґімназиї в Перемишли, Йос. Ільницкий і Юр. Дромцевич в ґімназиї в Бережанах, Теод. Руп в польскій ґімназиї в Коломиї, Клим. Клебер в руській ґімназиї в Коломиї, Яросл. Біленький в руській ґімназиї у Львові, Ів. Слива і Войт. Станула в польскій ґімназиї в Станиславові. — П. Управитель міністерства просьвіти іменував головного учителя в мужескій учительскій семинариї в Тїшині, Ст. Жуковского, головним учителем семинариї в Черніївцях.

— **З концерту на „Народну Лїчницю“** припало їй доходу 438·60 К, а именно: з розпродажи білетів 340 К, від совіта „Народного Дому“ звороту за заплачену салю 60 К і з наддатків 38·60 К. Буде то чималою підмогою для сеї хосенної та чоловіколюбної інституциї, покликаної до житя жертволюбностию Впреосьв. Митрополита Шептицкого.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Ві второк дня 20 с. м. „Педагоги“, комедия в 3 діях, переклав з німецкого О. Левицкий. — В середу дня 21 с. м. „Дїти Ванюшина“, сцени семейні в 4 діях Найдьонова. — В четвер дня 22 с. м. „Батькова казка“ драма в 5 діях Карпенка Карого. — В пятницю дня 23 с. м. „На днї“, сцени з житя в 4 діях М. Горкого. — В суботу дня 24 лютого с. р. „Суета“, комедия в 4 діях, Карпенка Карого. — Абонамент на шість вистав первоpядний 15 кор. — Абонамент на шість вистав другорядний 10 кор.

— **Нове заведене для божевільних.** Виконуючи соймову ухвалу, поручаючу краєвому видїлови, щоби в 1906 р. предложив соймови пляни і конториси нового заведения для божевільних в західній части краю, скликав краєвий Видїл анкету, щоби застановити ся над загальним пляном будови і засягнути гадки фахових сил о вимогах новочасних заведень для божевільних із становища психіятричної науки та будівельної техніки. Анкета ухвалила кілька рішень що-до вибору ґрунту, типу заведения і т. п., а крім того поручила краєвому Видїлови, щоби вислав окрему комісию для звідання заведень для божевільних у Відни, Мавер, Ельінґ, Еґльфінґ в Баварії та инших і пізнаня подрібних уладжень. Краєвий Видїл виделеґував в сю наукову подорож комісию, зложену з проф. університету дра Генриха Гальбана, директора кульпарківского заведения дра Кольбергера і інжиніра Климчака. Комісия вжо виїхала в подорож.

— **Страшна пригода.** З нагоди похорону бл. п. Володимира Трусколяского, маршалка сяніцкої ради повітової і властителя Полонної в Сяніччині, з'їхало ся богато свояків і знакомих до Полонної. Розміщено їх в двірских будинках, а шістьох гостий ночувало в официнах. Ті пани, ідучи спати, веліли наложити до печи вугля. Над раном служба побудила всїх в дворі, що всї пани в официнах загоріли. Завдяки енерґічній помочи трех лїкарів, котрі случайно були між похоронними гістьми, удало ся чотирох з загорівших привести до житя, а именно пп. Пайґерта і Брон. Лїщиньского зі Львова та пп. Викт. Журовского і Роб. Праґловского. Двох: Стефана Яновского з Фалїївки в Сяніччині і Стан. Лїщиньского з Сянока не удало ся відратувати, оба померли. Чотири відратовані полишають ся ще в лїкарскій опіцї.

— **Автомобілї в пожарній службі.** В найблизшим часї — як доносять з Кракова — будуть там справлені три самоїзди до ужитку тамошної сторожи пожарної. Ратункові прилади, сикавки і т. ин., везені доси до пожару кіньми, будуть тепер їхати на автомобілях з електричними моторами. Конт таких трех самоїздів обчислено на 60.000 корон.

— **Дезертири.** Команда войскова донесла львівскій поліциї, що з касарень у Львові утїкли: Авг. Крисиньский, рядовий артилериї, дня 16 с. м. і Михайло Різник з Зешкова, рядовий 30 полку піхоти. Різник мав відпустку, але коли она скінчила ся, не вернув до служби, лише забавляє ся десь по львівских шинках.

Телеґрами.

Будапешт 19 лютого. Кульоари парляменту вже від 9 год. переповнені. Нараз розійшла ся чутка, що войско явило ся в парляменті. Віцепрезидент Раковский з кількома товаришами вийшли до брами парляменту і переконали ся, що чутка була безосновна.

Будапешт 19 лютого. На т. зв. „ґенеральскій“ луцї, де відбувають ся войскові вправи зібрала ся громада студентів з чорним прапором. Поліция не допустила до походу студентів до міста.

Будапешт 19 лютого. Засїдане палати послів відбуло ся спокійно. Віцепрезидент Раковский запротестував против того, що парлямент окружений войском, і подав до відомости, що президент Юст одержав звістні вже письма від ґен. Ниріґо. Бесїдник вносив, щоби запротестувати против того і не отвирати королївского письма. Внесене се ухвалено серед грімких оплесків. Відтак обняв предсїдательство другий віцепрезидент Больґар і поставив внесене, щоби слїдуюче засїдане відбуло ся позавтра. Внесене се також ухвалено і закрито засїдане. В пять мінут по закритю явила ся в салї поліция а відтак увійшов полковник 1 полку гонведів Фабріцюс в супроводї чотирох вояків з наложеними баґнетами і відчитав рескрипт розвязуючий парлямент. Публика на ґалериях підняла страшенну бучу і співала пісень Кошута. Рівночасно всї кульоари заповнили гонведи з наложеними баґнетами. В сїй хвили гонведи опорожнюють парлямент.

Петербург 19 лютого. Міністер рільництва Кутлер увільнений зі служби а на его місце іменованний дотеперішний помічник Кривошеін.

Альґесірас 19 лютого. З нагоди обняття президентури француской республики Фалїером зложили вчера всї делеґати візиту францускому делеґатови.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).